

College van beroep voor de examens

U/2020/01872/MIC
CBE 2019-219

Verzonden: 3 maart 2020

Zaak 2019-219

Datum uitspraak: 12 februari 2020

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de Examenkamer, gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 20 augustus 2019 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat haar verzoek inzake een individuele overgangsregeling werd afgewezen.
2. Appellante heeft hiertegen beroep ingesteld per e-mail d.d. 30 september 2019. Dit beroep werd door het College ontvangen op 1 oktober 2019.
3. Verweerders en appellante zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellante heeft aangegeven haar beroep te willen doorzetten.
4. Verweerders hebben een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Het College heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 12 februari 2020 te Heerlen. Namens verweerders zijn verschenen mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens en de mevrouw mr. A.H.E.C. Jordaans, lid van de Examenkamer Rechtswetenschappen. Appellante werd telefonisch gehoord.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de afwijzing van een individuele overgangsregeling. De afwijzingsgrond is dat de cursus Capita selecta bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid (opvulcursus) niet binnen de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid, meer in het bijzonder binnen (deels in plaats van) de cursus Capita selecta privaats- en handelsrecht (RB2302), kan worden ingebracht. De cursus Capita selecta privaats- en handelsrecht (RB2302) is een verplichte cursus binnen de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid en afwijken van een verplichte cursus is niet mogelijk. Voorts volgt uit de afwijzing dat appellante middels het inbrengen van de opvulcursus Capita selecta bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid, niet kan voldoen aan de eindtermen die bij de betreffende opleiding horen. Appellante zal door haar eigen keuze, afstuderen met een studiepuntenoverschot.
3. Appellante voert de volgende gronden aan. Zij verkeert in de ongelukkige omstandigheid dat zij is gestart in het oude curriculum dat inmiddels is gewijzigd, waardoor zij haar studie dient af te ronden in het nieuwe curriculum. Ondanks eerder gedane toezeggingen dat actief wordt nagestreefd dat studenten niet met een studiepuntenoverschot afstuderen in verband met de herziening van de bachelor, blijkt het voor appellante niet mogelijk om zonder overschot af te studeren. Het studiepuntenoverschot komt volgens appellante alleen voort uit de wijzigingen in het curriculum

waarmee zij sinds het academisch jaar 2017-2018 mee te maken heeft. Appellante voegt hieraan toe dat haar curriculum (studiepad) meerdere malen is gewijzigd en dat de cursus Capita selecta privaaten handelsrecht (RB2302) geruime tijd geen onderdeel is geweest van haar studiepad.

Appellante heeft bezwaar tegen de onmogelijkheid om af te studeren zonder een studiepuntenoverschot, zeker nu zij heeft begrepen dat het wél mogelijk is om met een cursus met een beperkte omvang te voldoen aan de gestelde eindtermen. De heer prof. dr. J. Rinkens heeft appellante aangeboden mee te denken over een maatwerk cursus met inachtneming van de eindtermen. Nu de cursus door de heer prof. dr. J. Rinkens nog niet is samengesteld, kan onmogelijk door de Commissie worden geoordeeld dat appellante niet kan voldoen aan de eindtermen. De inhoud van de cursus is immers nog niet bekend.

Voorts voert appellante aan dat ondanks dat zij geïnformeerd werd over een eventueel puntenoverschot bij de inschrijving voor de minor De veilige stad, dit onverlet laat dat er ruimte moet zijn voor maatwerk. Dit maatwerk vloeit aldus appellante voort uit het door de OU sinds 2016 gevoerde maatwerkbeleid en uit artikel 7.3h van de Wet op hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW). Tenslotte merkt appellante op dat ze het jammer vindt dat het tot een hoorzitting heeft moeten komen, daar appellante van mening is dat haar verzoek past binnen de kaders van het vrije onderwijsprogramma. Appellante voert aan dat ook mevrouw mr. dr. H.M.J.M. Slegers heeft aangegeven dat de maatwerk cursus aan de vereisten voldoet. Appellante heeft de indruk dat er sprake is van onwil.

4. Verweerders stellen onder verwijzing naar het verweerschrift dat de cursus Capita selecta bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid bedoeld is als een opvolgcursus. De cursus Capita selecta bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid is niet dezelfde cursus als de Capita selecta privaaten handelsrecht (RB2302), deze laatstgenoemde cursus is een verplichte cursus binnen de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid.

De cursus Capita selecta bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid kan al naar gelang het tekort aan studiepunten (EC) dat is ontstaan binnen de bachelor Rechtsgeleerdheid, worden aangepast. Deze tekorten zijn ontstaan naar aanleiding van de curriculumwijzigingen en de nieuwe opzet van de bachelor, waarbij cursussen in de oude opzet een omvang van 4,3 EC hadden en in de nieuwe opzet een omvang van 5 EC hebben. Ditzelfde geldt voor cursussen die een omvang van 8,6 EC hadden en in de nieuwe structuur een omvang van 10 EC hebben gekregen. De oude cursus wordt als het ware ingepast in de nieuwe structuur waardoor er een tekort ontstaat van 0,7 EC of 1,4 EC dan wel een veelvoud hiervan, afhankelijk van het aantal gevolgde cursussen in de oude structuur. Studenten worden gefaciliteerd in het afstuderen met een totaal van 180 EC.

Het studiepad van appellante zal op basis van de vigerende OER een aantal keer gewijzigd zijn, dit naar aanleiding van curriculumwijzigingen en wijziging van de opzet. Verweerders benadrukken dat er altijd uitgegaan wordt van de geldende OER. Verweerders stellen met zekerheid dat in de OER 2018/2019 de cursus Capita selecta privaaten handelsrecht (RB2302) opgenomen stond als verplichte cursus. Het aanpassen van de individuele (online) studiepaden op basis van de vigerende OER betreft een menselijke handeling, mogelijk dat appellante heeft bedoeld dat de cursus nog niet direct zichtbaar was in haar individuele studiepad.

Verweerders voeren aan dat appellante zelf ervoor gekozen heeft om af te studeren met een overschot. Appellante heeft binnen de interne minor Rechtsvergelijking (omvang 15 EC) de cursus Zomerschool: recht in Europa (5 EC) gedaan. De overige cursussen die onderdeel zijn van deze minor, te weten Inleiding rechtsvergelijking (5 EC) en Constitutionele rechtsvergelijking (5 EC) wenste appellante te vervangen door de minor De Veilige stad (15 EC). Appellante werd door de studieadviseur tijdig gewezen op het gevolg van deze keuze, dat appellante zou afstuderen met een studieoverschot. De studieadviseur heeft appellante voorts gewezen op de mogelijkheid een klacht in te dienen, indien appellante het niet eens is met het ontstane overschot. Verweerders merken op dat het advies van de studieadviseur niet juist is, maar dat de klacht er wel toe heeft geleid dat appellante een verzoek inzake een individuele overgangsregeling bij de Commissie heeft ingediend. Dit betreft een juiste route. Desalniettemin voeren verweerders aan dat appellante op de hoogte was van de consequentie van haar keuze om de minor De Veilige stad (15 EC) te volgen. Appellante zou afstuderen met een overschot.

Om te kunnen afstuderen dient appellante de verplichte cursus Capita selecta privaaten handelsrecht (RB2302) te volgen en af te ronden. Deze cursus kan, anders dan de Capita selecta bachelor Rechtsgeleerdheid, niet al naar gelang de wens van een student aangepast worden in haar omvang. Het betreft een verplichte cursus. Het aanpassen van dergelijke cursussen zou een ongewenst precedent scheppen.

Voorts stellen verweerders onder verwijzing naar het verweerschrift dat op grond van art. 7.3h jo 7.12b lid 1 sub c WHW, een student met toestemming van de Commissie zelf uit onderwijsseenheden een programma kan samenstellen. Gezien deze wettelijke mogelijkheid biedt de Open Universiteit een aantal open bachelor programma's aan. De regeling Open bachelor programma's is opgesteld met inachtneming van het bepaalde in het Centraal kader CvE zoals vastgesteld door het College van Bestuur. Verweerders benadrukken dat de afwijzende individuele overgangsregeling geen betrekking heeft op voornoemd open bachelor programma. Het staat appellante vrij om een verzoek in te dienen voor een vrij wetenschappelijk onderwijsprogramma op grond van de voorgenoemde regelgeving. Dit is echter niet aan te raden omdat een open bachelor programma bestaat uit een deel cursussen van de CROHO-opleiding van de reguliere opleiding tot welke het vrije programma behoort en uit cursussen bestaat van andere, in het CROHO geregistreerde opleidingen van de OU. Hier is bij appellante geen sprake van. Tenslotte lichten verweerders toe dat mevrouw mr. dr. H.M.J.M. Slegers en prof. dr. J. heer Rinkes onbevoegd zijn, enkel de Commissie voor de examens besluit over een individuele overgangsregeling

5. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
6. Met betrekking tot het verzoek inzake de individuele overgangsregeling overweegt het College dat de Commissie voor de examens in redelijkheid heeft kunnen komen tot de afwijzing van dit verzoek. Het College volgt daarbij het verweer van de Commissie dat de appellante op de hoogte was van de gevolgen van haar keuze voor de minor De Veilige stad (15 EC). Het College overweegt voorts dat in redelijkheid studenten worden gefaciliteerd in het afstuderen met een totaal van 180 EC. Hiertoe behoort niet het op individueel niveau aanpassen van verplichte cursussen, om te komen tot een totaal van 180 EC. Het College stelt vast dat de Commissie bij een dergelijk verzoek de eindtermen behorende bij de opleiding in acht moeten nemen. Het College stelt vast dat de afwijzing door verweerders voldoende beargumenteerd is en ziet geen reden de afwijzing van de individuele overgangsregeling voor kennelijk onredelijk te houden. Met de gegeven inhoudelijke reacties van de kant van verweerders in deze procedure acht het College de beoordeling voldoende toegelicht.
7. Het College overweegt voorts dat de suggestie van het indienen van een klacht, geen garantie biedt voor een door appellante gewenste uitkomst.
8. Tenslotte overweegt het College dat eventuele gedane toezeggingen door mevrouw mr. dr. H.M.J.M. Slegers en prof. dr. J. heer Rinkes niet kunnen leiden tot een ander oordeel, nu voldoende is gebleken dat appellante op de hoogte was van de procedure en de gevolgen van de aanschaf van een afwijkende cursus en bovendien alleen de Commissie bevoegd is om over een individuele studieregeling een besluit te nemen.
9. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep, voor zover het beoordeeld kan worden binnen de bevoegdheid van het College en met de beoordelingsmaatstaven die zij kan hanteren, ongegrond is.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter, dr. ir. H.L. Jonker en B. Geurts, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 15 februari 2020.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

